

“... DIU-ME EN QUI MARINES VAS I TE DIGUERÉ QUI PEIXOS PRENS ...”

Una manera de diure, aquesta, ben antiga i pròpia sobretot del vells pescadors. Lo significat, lligat a l'exemple de la marina, és suficientment clar: és un advertiment, una amonestació ben precisa a fer ben atenció a no prendre camins no justos, a no anar amb persones poc recomanables, i a no se posar en situacions perilloses, sota tants punts de vista, sobretot sota l'aspecte de la moralitat.

Encara una volta, doncs, nos trobem davant de una manera de diure que se preocupa del problema de la moralitat de les persones.

Quan se parla de moral o de la moralitat de les persones, sabem bé que aquesta és lligada i depèn de moltes coses i de una sèries ben numerosa de situacions que se poden presentar en la vida de una persona, i per

això és clara la dificultat de pesar bé situacions, persones i coses per trobar el just camí i l'exigència o el menester que tenim de un ajut que nos pot venir de moltes parts i sobretot de persones amigues. En aquests casos qui és més útil són les persones de gran seny i de gran experiència que en la pròpia existència han tengut els mateixos problemes o han vivit les mateixes situacions, i són disponibles a donar una mà al pròxim; són per això en grau de indicar “les marines perilloses” i nos poden ajudar a no pescar “peixos mals”.

Són, doncs, les persones grans en grau de donar bons consells: És just reconèixer que en passat era més fàcil i érem més disposats a acceptar bons consells, mentre avui los bons consells són considerat “inútils” i els

vells que els poden donar un “embaràs”. Evidentment són canviats els temps, no tots escolten les coses que diuen els genitors, ve a mancar aquella relació de espontaneïtat i confiança entre iaio i nét. Així com manca la “escola” del carrer, on la “materesia”, no obstant tot, era generalment innocent, mentre avui los minyons creixin en un món virtual, per tants aspectes segurament millor, també si l'ús que se'n fa ja està posant una sèrie de problemes, que fàcilment se radicalitzen quan mos trobem davant de la realitat de la vida. És evident alhora que té tot el valor la nostra manera de diure, i és necessari fer gran atenció en qui marines anem a pescar, i saber bé qui peixos volem pescar.

Vito Loy